

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23Tos/77/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115010508
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3115010508.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. júla 2015 prejednal sťažnosť odsúdeného

R. R.,

nar. XX.XX.XXXX v W., trvale bytom W., J. F. XXXX/XX, t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody llava,

ktorú podal proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín, sp.zn. 4Pp/36/2015 zo dňa 27. mája 2015 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa sťažnosť odsúdeného zamietá, pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Odsúdený R. R. vykonáva tresty odňatia slobody postupne mu uložené rozhodnutiami Okresného súdu Trenčín v spojení aj s rozhodnutiami Krajského súdu v Trenčíne, ktoré sú podrobne uvedené v rozhodnutí súdu prvého stupňa s tým, že koniec výkonu trestu odňatia slobody by mal byť dňa 12.11.2015.

Uznesením súdu prvého stupňa bolo podľa § 415 ods. 1 Tr.por. z dôvodu podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr.zák. rozhodnuté tak, že návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkon trestu odňatia slobody bol ako nedôvodný zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú zahlásil do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Následne odsúdený sťažnosť podrobne písomne odôvodnil. Poukazoval tu najmä na to, za akých okolností vykonáva trest odňatia slobody, pričom vyslovil domnienky o možnej „zaujatosti“ príslušníkov ZVJS (najmä pedagógov) voči jeho osobe. Ďalej namietal záver súdu prvého stupňa o tom, že mal byť šesťkrát vo výkone trestu odňatia slobody (podľa odsúdeného len trikrát). Poukázal tiež na to, že na izbe sa nachádza s vrahmi (z 30 osôb na izbe minimálne 5 vrahov), pričom je toho názoru, že medzi nich nepatrí. Ďalej odsúdený namietal, že sa rozhodovalo o ňom za jeho minulosť a nie za terajšie odsúdenia. V závere opakovane uvádzal, že si uvedomil nesprávnosť svojej trestnej činnosti: „ ... uvedomil som si svoje chyby a už ich nebudem opakovať “, pričom to uviedol bez ohľadu na to, či bude podmiennečne prepustený alebo nie.

Krajský súd na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa správne procesne postupoval, keď v senáte rozhodoval o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na verejnom zasadnutí. Odsúdený tu mal možnosť vyjadriť sa pred súdom k dôvodom, pre ktoré navrhoval svoje podmienené prepustenie, tak aj k obsahu jeho hodnotenia zo strany ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Na verejnom zasadnutí sa však odsúdený k obsahu písomného hodnotenia ani k ústnemu doplneniu na verejnom zasadnutí nevyjadril.

K námietke odsúdeného na písomné hodnotenie z ústavu na výkon trestu odňatia slobody v obsahu sťažnosti senát nadriadeného súdu uvádza, že písomné hodnotenie sa nejaví ako tendenčné v neprospech odsúdeného, pričom sa tu hovorí len o jeho „menších nedostatkoch“. Ani odsúdený však nenamietal, že mu nebola uložená ani jedna disciplinárna odmena ani jeden disciplinárny trest.

Ďalej je síce možné prisvedčiť odsúdenému, že v odôvodnení uznesenia súdu prvého stupňa je nesprávne uvedené, že vo výkone trestu odňatia slobody bol šesťkrát. Faktom však je, že mu bol už šesťkrát právoplatne uložený nepodmienečný trest odňatia slobody (Okresný súd Trenčín, sp.zn. 3T/98/05, 2T/66/03, 1T/73/07, 4T/272/02, 4T/110/10, 1T/182/2011), avšak vzhľadom k tomu že išlo aj o tresty odňatia slobody súhrnné, odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody len tretíkrát. Nejde preto o také nesprávne skutkové tvrdenie, ktoré by inak malo vplyv na správnosť rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Taktiež skutočnosť, že odsúdený v súčasnosti má vykonávať trest odňatia slobody spolu s „vrahmi“, vyplýva z toho, že bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v minulosti už bol vo výkone trestu odňatia slobody, kde sú zaraďovaní páchatelia menej závažných trestných činov. Takýto miernejší výkon trestu však na prevýchovu odsúdeného bol nedostatočný.

Napokon sa nadriadený súd stotožnil aj s názorom súdu prvého stupňa v tom, že odsúdený nespĺňa najmä materiálnu podmienku na podmienené prepustenie podľa § 66 ods. 1 Tr.por. spočívajúcu v možnosti očakávania, že po podmienenom prepustení povedie riadny život. Tu správne súd prvého stupňa prihliadol aj na „neúspešnosť“ doteraz vykonaných trestov odňatia slobody vrátane toho, že sa už ani neosvedčil po jednom podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody. Aj v súčasnosti odsúdený vykonáva súhrnný trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený spolu za tri úmyselné trestné činy, ktoré odsúdený R. R. spáchal aj po vykonaní iných trestov odňatia slobody.

Preto len „priemerné“ správanie sa odsúdeného vo výkone trestu odňatia slobody nemohlo presvedčiť súdy o tom, že sa už napravil.

Z takto rozvedených dôvodov rozhodol krajský súd tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.